

SIEBERT, HORST-DIETER (63): *Us der Schullzigg*

Mer hatten eine Lehrer, su ne aale Lehrer, dä wor alsu wirklich schon älder, öm de sechzig eröm domols. Mir woren Pänz en der Handelschull. Alsu dä hät Dinger vun sich gegowve, wenn mer in dann geärgert hatte. Dä hatt jo immer huh Zucker un ene rude Kopp, un mir Pänz han dat dann leider, dat muss ich hügg sage, usgenützt. Ävver wat dä dann vun sich gegowve hät vun wäge “su jet hät mer fröher an de Wand gestellt” un mem Schlüssel geworfe, richtig met dem decke Schlüsselbund. Wenn mer dovun getroffe

woodt, dat wor alsu och nit grad schön. Mer han in geärgert bes zor Weißglod. Ävver dä hätt natörlisch off verschiedene Saache nit sage dürfe un nit dun dürfe. Dat wor en de Sechziger Johre, alsu dat es och ad baal fuffzig Johr her, dat wör hügg undenkbar. Un dann han ich vun mingem Lehrer en der Volksschull - weil ich alsu immer zo blöd wor mich zo verstelle un opzopasse, dat ich nit erwisch woodt, dat wor mer dressegal.

Bei dä andere, do ging dat drunger un drüvver en der Klass. Un die andere soßen dann all ruckzuck en anderthalv Sekunde om Platz, ävver ich nie. Ich woodt immer erwisch, ävver dat wor mer egal. Da hatt unse Lehrer esu en Method, hä hatt dat ens erklärt: kein Ohrfeig, sondern ne Doppelmops gov et dann, domet dä Kopp nit op ein Sigg flüg. Un do nohm e immer mich an zwei Backe zor gliche Zigg un klatschte met zwei Häng vun beide Sigge drop. Dann han ich dat avgeschöddelt, dat wor mer och schnurzpiepegal. Dann han ich mich hingesatz, do wor et widder god.

Siebert, Horst-Dieter (63): *Us der Schullzigg*

mə hatən ʔɛɪnə lɛːɐ̯ɐ̯ su nə ʔa:lə lɛːɐ̯ɐ̯ dɛ vɔːalzʊ vɛɐ̯kɪfj:ɔn ʔɛltɛ ʔʊm də 'zɛksɪʒ_ɔbʊm 'dɔːmɔ:ls mɪɐ̯ vɔːən pɛnts ʔɪn də 'handɛlsʃol_ʌzʊ dɛ hɛt dɪŋɐ fuːn zɪfj:əjovɛ vɛn mɛ_n dan jəʔɛɪjɛt hatɛ dɛ hat jɔːɪmɛ huː tʃʊkɛ ʔʊn_ənə buːdɛ kɔp ʔʊn mɪɐ̯ pɛnts han dat dan laɪdɛ dat mʊz_ɪfj:ɪk saːɐ̯ ʔʊsʃənɪʒ ʔɛvɛ vatːɛ dan fʊːn zɪfj:əjovɛ hɛt fʊn vɛ:jən zu jats hat man fɪvɛ ʔan di vant jɛftɛlt ʔʊn mem flʊsɛl jɛvʊɐ̯fɛ ɪfɪtɪf med_əm dɛkə 'flʊsɛlbʊːnt ʔʊn vɛnə mɛ dɔfʊn jɛtɔfɛ vɔ:t dat fɔːʌzʊ_ɔx nɪt gɪaːt ʃʊːn mɛ han_ən jəʔɛɪjɛt bes tʃʊɐ̯ 'vʌɪskluːt ʔɛvɛ dat hɛdɪːatɪɪfj ʔɔf ʔə fɛʃiːdnə saːxɛ nɪt saːɐ̯ dɪvɛ ʔʊn:ɪt:ʊn dɪvɛ dat fɔː ʔən də 'zɛksɪjɛ jɔːɐ̯ ʔalzʊ dad_ʊz_ɔv_a ba:l fuftʃɪfj:ɔ hɛːɐ̯ nɛ dat vœ hɪg ʔun'dɛŋkba ʔʊn dan han_ɪfj fʊn mɪŋəm lɛːɐ̯ɐ̯ ʔɛn dɛ folɛksʃʊl vʌɪ_ɪfj ʔalzʊ ʔɪmɛ tʃʊ blɔ:t fɔɐ̯ mɪfj tʃʊ fɛstɛlə ʔʊn ʔʊptʃopasɛ dad_ɪfj nɪt ʔɛːvɪʃ vɔ:t:at fɔ mɛ 'dɛzɛjɛ:l ʔʊn di ʔandɔvɛ dɔ jɪŋ dat dɛʊŋɛ_ʊn dɛvɛvɛ ʔɛn dɛ kla:s n di ʔaːndɔvɛ zɔːsɪ dan ʔal buktʃʊk ʔɛn ʔandɛthalf sɛ'kʊndə ʔɔm plaːtʃ ʔabɛ ʔɪfj nɪ ʔʊn_ɪfj vɔ:t ʔɪmɛ ʔɛɐ̯ˈvɪʃ ʔabɛ dat vɔː mɛ_ɪˈja:l ʔʊn da hat ʔʊnsɐ lɛːɐ̯ɐ̯ ʔɛzʊ_ən mɛˈtɔ:dɛ ʔɛɐ̯ hɛt:at_ɪs ʔɛ'klɛɛt kʌɪnə ʔʊːɐ̯fʌɪgɛ zɔndɛnːə 'dɔpɛlmɔps jɔːv_ɛ damɛtːɛ kɔp nɪd_ɔp ʔɛɪn zɪk flɪfj ʔʊn dɔ nɔːmɛ ʔɪmɛ mɪfj ʔan tʃvʌɪ bakɛ tʃʊ glɪfjɛ tʃɪk ʔʊn klattɛ metːsvʌɪ hɛŋ fʊn bɛɪtʃɛ zɪgɛ dɔp jɔ dan han_ɪfj:at ʔafjɛʃɔdɪt dat fɔ mɛ ʔox ʔnʊxtʃpiːb_ɛja:l da han_ɪfj mɪfj:ɪnjɛzʌtʃ da vɔː_ət vɪdɛ jɔː